

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou ve věci

žalobkyně: **A. T.**, narozená dne -
t. č. na adrese -
zastoupená advokátem Mgr. Pavlem Čížinským
sídlem Ječná 548/7, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 26. 4. 2017, č. j.: OAM-188/LE-01-P16-PD3-2005

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ČR, Odboru azylové a migrační politiky ze dne 26. 4. 2017, č. j.: OAM-188/LE-01-P16-PD3-2005, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 6 800 Kč k rukám jejího právního zástupce Mgr. Pavla Čížinského, advokáta do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného, č. j.: OAM-188/LE-01-P16-PD3-2005, ze dne 26. 4. 2017, jímž jí nebyla prodloužena doplňková ochrana podle ustanovení § 53a odst. 4 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že nebyl zjištěn skutkový stav věci, napadené rozhodnutí postrádá náležité odůvodnění, výroková část není přesná a určitá. Účastník řízení není v rozhodnutí náležitě definován a chybí uvedení právních ustanovení, dle nichž bylo rozhodováno. Odůvodnění se vymyká důvodům, pro něž byla žalobkyni mezinárodní ochrana udělena a prodloužována. Podle žalovaného žalobkyni na jednu stranu nic nebrání v integraci v zemi původu, na druhou stranu by jako osamocená žena bez podpory širší rodiny měla integraci ztíženu. Žalobkyně je mimo vlast již 12 let a vzpomínky na ni jsou traumatizující. Většina důvodů pro udělení doplňkové ochrany stále přetrvává, přes přetrvávání důvodů nelze žalobkyni mezinárodní ochranu neprodloužit. Její matka, s níž žije ve společné domácnosti, má v ČR trvalý pobyt. V Kyrgyzstánu dochází k násilí na ženách a státní orgány zákony nevynucují. Ve vlasti je nestabilní situace ohledně interetnických vztahů, např. mezi Kyrgyzy a Uzbeky. Informace ze zpráv posuzoval žalovaný selektivně.
3. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhla napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.
4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. V Kyrgyzstánu došlo k výrazné změně situace, doplňkové ochrany již není zapotřebí. Žalobkyni ve vlasti nehrozí ani národnostní problémy. Zprávy obsažené ve správním spisu jsou aktuální. Ve vztahu k znásilnění v zemi původu žalobkyně v žádosti o prodloužení doplňkové ochrany nic netvrdila. Žalobkyni musela být již na počátku zřejmá dočasnost institutu doplňkové ochrany, mezinárodní ochrana neslouží primárně k legalizaci pobytu, rodinné vazby nejsou důvodem pro její prodloužení. Další námitky jsou velmi obecné a nepředstavují žalobní body. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘS“).
6. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože postupoval dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) SŘS.
7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 1. 12. 2016 doručila žalobkyně žalovanému žádost o prodloužení doplňkové ochrany v ČR. V žádosti žalobkyně tvrdila, že politické poměry se v Kyrgyzstánu nezměnily, stále se tam nemůže vrátit.
8. Během pohovoru vedeného dne 7. 2. 2017 žalobkyně dále uvedla, že žije v ČR již 12 let a už si tu zvykla, poměry ve vlasti jsou neklidné, život by tam pro ně byl těžký. Společnou domácnost sdílí s matkou. Ve vlasti nemá příbuzné ani známé. Její aktuální zdravotní stav je dobrý, podstupuje jen preventivní prohlídky např. u stomatologa či gynekologa, ale s ničím se neléčí. V ČR nemá kromě matky další příbuzné, je svobodná.
9. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že dne 4. 3. 2005 podala žalobkyně prostřednictvím své matky žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR; rozhodnutím ze dne 16. 9. 2010, č. j.: OAM-188/LE-01-P10-R3-2005, byla žalobkyni udělena na dobu 24 měsíců doplňková ochrana; podle názoru žalovaného byly s ohledem na aktuální vývoj v zemi naplněny důvody dle ustanovení § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Rozhodnutími ze dne 6. 12. 2012, č. j.: OAM-188/LE-01-P10-PD1-2005, a ze dne 12. 1. 2015, č. j.: OAM-188/LE-01-P10-PD2-2005, byla žalobkyni doplňková ochrana prodloužena vždy o 24 měsíců

s odůvodněním, že důvody, pro něž byla udělena doplňková ochrana, trvají i nadále a zároveň nenastaly okolnosti pro její odnětí.

10. Během seznámení se s podklady rozhodnutí dne 6. 4. 2017 se žalobkyně nechtěla seznámit s podklady, navrhnout jejich doplnění, uvést další skutečnosti či nové údaje ani se vyjádřit ke zdrojům informací a způsobu jejich využití.
11. Dále soud přistoupil k vlastnímu posouzení žalobních námitek.
12. Naposledy byla žalobkyni prodloužena doplňková ochrana rozhodnutím ze dne 12. 1. 2015, jako důvod pro udělení doplňkové ochrany byla konstatována neuspokojivá situace v Kyrgyzstánu s přihlédnutím kumulativně k zdravotnímu stavu, rodinným poměrům, pohlaví, příslušnosti k národnostní menšině a absenci rodinného zázemí žalobkyně. Dle tohoto rozhodnutí trvaly uvedené důvody i nadále.
13. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobkyni již ve vlasti nehrozí vážná újma ve smyslu ustanovení § 14a zákona o azylu, a to zejm. díky zlepšení poměrů v Kyrgyzstánu.
14. Má-li žalovaný prodloužení doplňkové ochrany odepřít, musí prokázat zásadní změnu okolností v těch aspektech, jež dříve považoval za klíčové. Za stěžejní je přitom nutné považovat změny oproti stavu ke dni 12. 1. 2015, kdy bylo vydáno poslední rozhodnutí o prodloužení doplňkové ochrany, v němž žalovaný konstatoval, že důvody pro udělení doplňkové ochrany nadále trvají.
15. Rozhodnutí o prodloužení doplňkové ochrany není rozhodnutím „na zelené louce“, kdy se od základu zkoumají důvody pro udělení mezinárodní ochrany, jako je tomu při první žádosti o mezinárodní ochranu. Jádrem prodlužovacího řízení podle ustanovení § 53a odst. 4 zákona o azylu představuje posouzení toho, zda se zásadním způsobem změnily okolnosti, jež vedly k udělení, resp. poslednímu předchozímu prodloužení mezinárodní ochrany. Fakticky se jedná o jakýsi přezkum, který vychází z původního (dřívějšího) rozhodnutí a konfrontuje jej s aktuální situací. Stěžejní důvody, jež dříve vedly k udělení (prodloužení) doplňkové ochrany, nelze v prodlužovacím řízení zpětně měnit nebo dokonce doplňkovou ochranu neprodloužit s odůvodněním, že mezinárodní ochrana neměla být v dřívějším rozhodnutí vůbec udělena, příp. prodloužena.
16. K obdobným závěrům došel i Nejvyšší správní soud; své názory vyjádřil v právní větě k rozsudku ze dne 29. 6. 2011, č. j.: 7 Azs 21/2011 – 57: *„Odnětí doplňkové ochrany podle § 17a odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, je možné, pouze pokud okolnosti, které vedly k jejímu udělení, zanikly nebo se změnily do té míry, že jí již není zapotřebí. Pro účely rozhodování o odnětí doplňkové ochrany jsou tyto okolnosti fixovány v důvodech rozhodnutí o jejím udělení a následně je nelze beze změny či zrušení tohoto rozhodnutí (např. cestou mimořádných opravných prostředků) měnit. Důvodem odnětí doplňkové ochrany podle § 17a odst. 1 písm. a) citovaného zákona proto nemůže být, dospěje-li správní orgán dodatečně k závěru, že tato ochrana vůbec neměla být rozhodnutím o jejím udělení poskytnuta, a snaží-li se jejím odnětím „revidovat“ původní rozhodnutí.“* Byť se judikát explicitně týká ustanovení § 17a zákona o azylu (vznik důvodů pro odejmutí doplňkové ochrany), musí se totožný způsob posouzení použít i u druhé kumulativní podmínky (žadatelé hrozí i nadále vážná újma ve smyslu ustanovení § 14a zákona o azylu).
17. Pokud jde o charakteristiky týkající se žalobkyně, nevyplývá ze správního spisu, že by se na nich cokoliv změnilo. Žalobkyně je stále ženou a příslušnicí národnostní menšiny,

je pořád svobodná a žije se svou matkou, ve vlasti však nadále nemá žádné rodinné zázemí. Ohledně žalobkynina zdravotního stavu sice žalovaný odkázal na lékařskou péči v zemi původu, avšak vůbec se nezabýval tím, jak se její zdravotní stav zlepšil od vydání posledního kladného rozhodnutí o prodloužení doplňkové ochrany, přitom již rozhodnutí o udělení doplňkové ochrany ze dne 16.9.2010 označuje žalobkynin zdravotní stav za stabilizovaný.

18. V napadeném rozhodnutí dále žalovaný argumentuje tím, že žalobkyně neopouštěla vlast v době vyhrocených událostí mezi etniky, nebyla osobně vystavena závažnému jednání v tomto směru, neměla potíže s kyrgyzskými veřejnými orgány, je dospělá, svobodná, svéprávná a praceschopná, má dokončené základní vzdělání a ovládá ruský jazyk; rovněž žalobkynina matka je svéprávná a dokáže se o sebe postarat sama, jak žalobkyně, tak její matka na sebe nejsou odkázány ani ze zdravotních důvodů. Všechny tyto skutečnosti však byly objektivně známy již v době vydání předchozího rozhodnutí o prodloužení doplňkové ochrany. V těchto aspektech se žalobkynina situace žádným způsobem nezměnila.
19. Co se týká změn stran bezpečnostní a politické situace v zemi původu oproti stavu ke dni 12.1.2015, nemají závěry žalovaného oporu ve správním spisu. Předně, správní spis vůbec neobsahuje zprávy k poměrům existujícím v období kolem ledna 2015. Žalobou napadené rozhodnutí též nehovoří v konkrétní rovině o zlepšení v posledních dvou letech, pouze uvádí argumenty, z nichž vyvozuje podstatné zlepšení vnitropolitických a bezpečnostních poměrů v zemi. Z údaje o povolení návštěv zástupců lidsko-právních organizací nejde seznat, jaké poměry panovaly dříve. Iniciativa komunitní bezpečnosti OBSE byla zřízena již roku 2010, nejedná se tudíž o nic nového. Řada ústavních reforem po roce 2010 měla omezit prezidenta a posílit pravomoci parlamentu a předsedy vlády; opět nejde o aktuální pozitivní změnu vývoje, uvedené události kontinuálně probíhají již od roku 2010; naopak dle Informace Human Rights Watch ze dne 12. 1. 2017 byly přijaty ústavní dodatky posilující exekutivu na úkor parlamentu a soudnictví, což kritizoval mj. jeden z orgánů OBSE. Prezidentské volby roku 2011 opět nepředstavují novou skutečnost a říjnové volby roku 2015 měly dle zpráv probíhat za zhruba stejných standardů; podle Zprávy Ministerstva zahraničních věcí USA ze dne 13. 4. 2016 byl schválen zákon, na základě kterého mohou volit toliko osoby, jež poskytly biometrické údaje a otisky prstů, což kritizovali lidsko-právní aktivisté, soudkyně, jež se proti zákonu ohradila, byla ze své funkce odvolána.
20. Navíc, i kdyby všechny kroky vypsané na s. 4 odst. 2 napadeného rozhodnutí byly nové, nejedná se zdaleka o takové změny, jež by bylo možno považovat za zásadní s ohledem na verdikt o neprodloužení doplňkové ochrany.
21. Přestože bez dostatečných podkladů vztahujících se k situaci, která zde byla v době posledního rozhodnutí o prodloužení doplňkové ochrany, nelze vyslovit definitivní závěr, dosavadní podklady o podstatné pozitivní změně poměrů v Kyrgyzstánu nehovoří, ba naopak. Podle Informace Human Rights Watch ze dne 12. 1. 2017 zaznamenala během roku 2016 oblast lidských práv v Kyrgyzstánu jen několik málo smysluplných zlepšení, beztrestnost špatného zacházení a mučení zůstává nadále běžnou věcí, násilí na ženách a jejich diskriminace pokračuje; zpravodaje OSN znepokojil vzrůstající počet verbálních útoků, zastrašování a šikanování skupin občanské společnosti. Dle Zprávy Amnesty International přijaté ústavní dodatky ohrožovaly ochranu lidských práv a oslabovaly nadřazenost mezinárodního práva nad domácím, mučení bylo nadále běžné a beztrestné, v

říjnu 2015 byl vysloven osvobozující rozsudek nad čtyřmi policisty, kteří byli podezřelí z účasti na usmrcení zadrženého etnického Uzbeka roku 2011; domácí i jiné násilí vůči ženám zůstávalo velmi rozšířené. Zpráva Ministerstva zahraničních věcí USA ze dne 13. 4. 2016 informovala, že stejně jako v předešlých letech ohlašovali někteří novináři zavražďování v souvislosti s psaním o citlivých tématech, např. o vztazích mezi etniky či vzestupu nacionalismu, stejně jako v dřívějších letech novináři tvrdili, že některé zpravodajské sdělovací prostředky dávaly pokyny svým reportérům, aby nepodávali kritické zprávy o určitých politicích či vládních činitelích; korupce zůstávala zakořeněná na všech úrovních společnosti. Dle Informace Odboru azylové a migrační politiky ze dne 21. 10. 2016 hodnotila organizace Freedom House Kyrgyzstán v oblasti politických práv i občanských svobod stejně jako v předchozích letech. Podstatné zlepšení tak není patrné.

22. Z argumentace v napadeném rozhodnutí vyplývá, že žalovaný hodnotil poměry v Kyrgyzstánu spíše, jako by se jednalo o udělení, nikoliv prodloužení doplňkové ochrany, a nevycházel ze změny oproti dosavadní situaci. Novou situaci opomněl žalovaný porovnat s rokem 2015.
23. Pokud se žalovaný rozhodl žalobkyni nevyhovět na základě dosavadních důvodů, měl si opatřit nějaký podklad, jenž by se výslovně zabýval poměry ujugurské menšiny v Kyrgyzstánu, jelikož žalobkyně v azylovém řízení výrazněji namítala národnostní potíže v zemi původu.
24. Pouhými lakonickými tvrzeními v žalobou napadeném rozhodnutí o přijetí některých opatření, zvláště když mnohdy není zřejmé, zda byla přijata v období posledních dvou let, nelze dostatečně odůvodnit podstatnou změnu kyrgyzských poměrů; nic rovněž neodůvodňuje závěr o podstatných změnách vzhledem k osobní situaci žalobkyně. Tvrzení o zásadním zlepšení poměrů za poslední dva roky nemá oporu ve správním spisu, ba ve spisu obsažené údaje takové závěry zpochybňují. Na druhou stranu ve vztahu k poměrům v době vydání posledního rozhodnutí, jímž byla doplňková ochrana prodloužena, neobsahuje správní spis žádné podklady, takže v tomto ohledu vyžaduje zásadní doplnění.
25. Z žalobou napadeného rozhodnutí ve spojení se správním spisem nevyplývá, že by již žalobkyni ve vlasti nehrozila vážná újma ve smyslu ustanovení § 14a zákona o azylu.
26. Co se týká výrokové části napadeného rozhodnutí, považuje ji soud z formálního hlediska za souladnou se zákonem. Žalobkyně je v rozhodnutí náležitě identifikována mj. i svým cizineckým evidenčním číslem. Výrok nepostrádá ani uvedení ustanovení § 53a odst. 4 zákona o azylu, dle kterého žalovaný rozhodoval. Soud považuje výrokovou část rozhodnutí za přesnou a určitou.
27. Ze všech výše uvedených důvodů soud na základě ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) SŘS žalobou napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.
28. V novém řízení si žalovaný obstará dostatečné, relevantní a objektivní informace z obecně uznávaných zdrojů, které se budou vztahovat k politické a bezpečnostní situaci v Kyrgyzstánu v době vydání posledního rozhodnutí o prodloužení doplňkové ochrany ze dne 12. 1. 2015. Tyto údaje porovná s údaji aktuálními a pečlivě posoudí, zda ode dne 12. 1. 2015 došlo v Kyrgyzstánu k podstatné změně situace. Na základě porovnání údajů žalovaný rozhodne, zda žalobkyni doplňkovou ochranu prodlouží. Dojde-li žalovaný k závěru, že dosavadní důvody pro prodloužení doplňkové ochrany neobstojí, zahrne do

svých podkladů i aktuální a objektivní informace týkající se výslovně poměrů ujgurské menšiny v Kyrgyzstánu a na jejich základě posoudí, zda žalobkyni ve vlasti hrozí pronásledování či skutečné nebezpečí vážné újmy. Podle ustanovení § 78 odst. 5 SŘS je žalovaný tímto právním názorem Městského soudu v Praze vázán.

29. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 SŘS, podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady vynaložené žalobkyní na dané řízení představují náklady právního zastoupení spočívající v odměně za dva úkony právní služby podle ustanovení § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) po 3 100 Kč, tedy celkem 6 200 Kč. Dále jí byla přiznána náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby podle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu po 300 Kč; paušální náhrada tedy činí 600 Kč. Protože právní zástupce neprokázal, že je plátcem DPH, činí náklady právního zastoupení 6 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 SŘS kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem podle § 105 odst. 2 SŘS.

Kasační stížnost směřující jen proti výrokům o nákladech řízení je nepřipustná.

Praha 18. července 2018

Mgr. Dana Černovská v.r.
samosoudkyně